

Dra. Antònia Solvas Martínez

Antònia Solvas és metgessa i delegada a Barcelona de Lavinia-Asisa, una cooperativa d'àmbit sanitari que va néixer a Catalunya i que a través de l'asseguradora Asisa, ja té un milió tres-cents mil assegurats a tot l'Estat. És ella mateixa qui ens explica el naixement d'aquesta organització ara ja fa un bon grapat d'anys: "Vam néixer de la mà del Dr. Josep Espriu Castelló, germà del famós poeta català Salvador Espriu. El doctor Espriu tenia la idea que el cooperativisme era la figura que millor recollia la seva manera de pensar i d'exercir la nostra professió, la medicina." És d'un pensament indi-

vidual, doncs, que sorgeix la idea d'una empresa sanitària que porta per nom Lavinia: "Lavinia és la propietària de l'asseguradora Asisa, que és la que presta l'assegurança als nostres afiliats." Del que es tracta, en definitiva, és que els professionals aportin el millor d'ells mateixos per servir uns pacients que han cregut satisfactori assegurar-se en una empresa recolzada en una cooperativa: "Asisa és una societat anònima perquè la llei d'assegurances no permetia la pràctica asseguradora a una cooperativa, però sempre hem volgut mantenir la cooperativa Lavinia al darrere perquè la nostra principal finalitat, a més de donar una molt bona assistència al pacient, ha estat la d'oferir al professional una millor organització per exercir la seva tasca."

El doctor Espriu, doncs, va pretendre sobretot que els professionals se sentissin involucrats en una entitat que oferís alguna cosa més que assegurances mèdiques: "Tots els professionals tenim la mateixa representació social i econòmica dins de l'empresa; de fet, la clau de l'èxit del nostre model penso que ha estat que aquesta institució sigui una nova forma de treball per als professionals." A més, Lavinia, conjuntament amb dues institucions més, també té una fundació, la qual es dedica sobretot a difondre el model i l'esperit del doctor Espriu: "Es tracta sobretot de donar a conèixer la nostra línia de pensament, el nostre model organitzatiu i associatiu, perquè se sàpiga a tot el món que un professional de la sanitat pot treballar essent al mateix temps amo i treballador de la seva pròpia empresa." En aquests moments ja són trenta-cinc mil els professionals que formen part de la cooperativa, perquè tots s'han sentit entusiasmats per una manera de treballar diferent: "El dia que vaig conèixer el doctor Espriu, que malauradament va morir l'octubre del 2002, em va captivar la seva forma de parlar de la medicina i no vaig dubtar gens a apropar-m'hi i començar a treballar al seu costat." Amb el temps, la doctora Antònia Solvas es va arribar a convertir en la seva metgessa de capçalera: "Era molt

bon pacient però un malalt difícil, perquè sabia molt bé el que li passava i a vegades era complicat fer-li entendre segons què, però penso que tots els qui el vam conèixer vam aprendre moltes coses d'ell, que era un gran metge i també un gran humanista."

El doctor Espriu va fundar també una altra societat cooperativa, Autogestió Sanitària, i l'asseguradora Assistència Sanitària Col·legial, que encara que pugui semblar competidora de Lavinia, cada vegada treballen més conjuntament: "El seu àmbit d'actuació és només la ciutat de Barcelona i nosaltres cobrim Catalunya i la resta de l'Estat. Estem convençuts, a més, que l'evolució del mercat farà que se signin pactes empresarials per tal de poder estendre el nostre model i ser tots plegats més forts i competitius." Asisa, d'altra banda, té en aquest moment quinze clíniques de propietat, la darrera de les quals s'ha inaugurat a finals de 2002 a la ciutat de Lleida: "És una clínica preciosa i amb els últims avenços tecnològics. A més, com que és l'última, és molt millor que les altres perquè rectifica tots els errors que havíem comès anteriorment." A la ciutat de Barcelona, però, Lavinia té un conveni amb la cooperativa Scias que gestiona l'Hospital de Barcelona: "De la mateixa manera que els nostres assegurats poden anar a aquest hospital, quan un assegurat d'Assistència Sanitària Col·legial surt fora de la ciutat comtal pot ser atès en una de les nostres clíniques."

La doctora Solvas és molt conscient que la sanitat pública ha millorat en aquests darrers anys i que, per tant, han de continuar oferint un molt bon servei i una personalització important als seus pacients: "Quins avantatges té, doncs, el fet de rebre l'assistència sanitària a través d'una entitat com la nostra? Jo diria que, a part de rebre un servei de qualitat i molt especialitzat, nosaltres dediquem molts esforços perquè els malalts se sentin molt ben atesos sigui quina sigui la seva malaltia o afecció. Els nostres afiliats poden escollir els professionals que volen i estalviar-se llargues llistes d'espera, a part del confort i la comoditat de les nostres instal·lacions en cas d'intervenció quirúrgica." De totes maneres, és evident que és positiu per al país que la sanitat pública hagi millorat tant: "Un fracàs de qualsevol institució sanitària seria un fracàs del sector; per tant, jo també estic molt orgullosa que el sistema sanitari públic del nostre país millori cada dia una mica més."

Així mateix, la doctora Antònia Solvas reivindica, i intenta que a Lavinia sigui cada dia més important, la figura del metge de capçalera: "Penso que és l'eix fonamental del sistema sanitari, i és un error que s'hagi deixat perdre tant aquesta figura. De fet, ha estat culpa dels mateixos metges, perquè semblava que era una figura de menys categoria, i això no és veritat." Aquesta era una de les coses que més molestaven el doctor Espriu: "El metge de capçalera pot fer una gran tasca dintre del sistema, perquè és qui millor pot assessorar els malalts, qui els escolta i qui els deriva cap al millor especialista quan és necessari." Tampoc s'hauria d'oblidar que el metge de capçalera hauria de ser qui fes l'assistència domiciliària: "És necessari tenir un servei d'urgències d'atenció domiciliària, però el cert és que un metge de capçalera pot descobrir moltes coses d'un malalt amb una sola visita, perquè l'entorn influeix en les malalties. No hem de deixar de banda el lligam que el metge ha de tenir amb el capçal del malalt, perquè és d'aquí que en neix el metge de capçalera." El futur de la medicina, doncs, passa per compaginar els bons usos tradicionals amb les tècniques més avançades.